

Sygnatura akt IV Ka 361/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Sylwana Wirth (spr.)
Sędziowie :	SO Elżbieta Marcinkowska SO Waldemar Majka
Protokolant :	Aneta Pawlicka

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2013 roku

sprawy **M. P.**

oskarżonego z art. 279 § 1 k.k. i art. 278 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 6 lutego 2013 roku, sygnatura akt VI K 270/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za instancję odwoławczą, zaliczając wydatki związane z tym postępowaniem na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 361/13

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Kłodzku wniósł akt oskarżenia przeciwko M. P. oskarżając go o to, że

I. w pierwszej połowie grudnia 2011 roku w P.powiatu (...)po uprzednim przecięciu dwóch kłódek zabezpieczających drzwi, za pomocą nożyc do cięcia metalowych prętów, dokonał włamania do pomieszczeń gospodarczych w budynku nr (...), skąd dokonał kradzieży 6 plastikowych baniek o pojemności 30 litrów po środkach chemicznych, olejach i nawozie o łącznej wartości 120 zł na szkodę Gospodarstwa Rolnego (...)sp. j. (...)

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

II. w pierwszej połowie grudnia 2011 r. w P., powiatu (...)działając wspólnie i w porozumieniu z T. H.i R. U.na terenie Gospodarstwa Rolnego (...)dokonał kradzieży oleju napędowego z trzech ciągników rolniczych o nr rej. (...)w ilości 150 litrów o łącznej wartości 825 zł na szkodę Gospodarstwa Rolnego(...)sp. j. (...)

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

III. nocą z 14/15 grudnia 2011 r. w P., powiatu (...)działając wspólnie i w porozumieniu z T. H.i R. U.po uprzednim przecięciu dwóch kłódek zabezpieczających drzwi, dokonał włamania do pomieszczenia gospodarczego w budynku nr (...)w P.skąd dokonał kradzieży 5 plastikowych baniek o pojemności 20 litrów po środkach chemicznych, olejach i nawozie o łącznej wartości 75 zł na szkodę Gospodarstwa Rolnego (...) sp. j. (...)

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

IV. nocą z 14/15 grudnia 2011 roku w P., powiatu (...)działając wspólnie i w porozumieniu na terenie Gospodarstwa Rolnego (...)dokonał kradzieży oleju napędowego z kombajnu marki C.w ilości 150 litrów o łącznej wartości 825 zł na szkodę Gospodarstwa Rolnego (...)sp. j. (...)

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

Wyrokiem z dnia 06 lutego 2013 roku (sygn. akt VI K 270/12) Sąd Rejonowy w Kłodzku

I. oskarżonego M. P. uznał za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego pod pkt I części wstępnej wyroku tj. czynu wyczerpującego ustawowe znamiona występku określonego w art. 279 § 1 kk oraz oskarżonego M. P. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego pod pkt III części wstępnej wyroku tj. czynu wyczerpującego ustawowe znamiona występku określonego w art. 279 § 1 kk przyjmując, że czynu te stanowią ciąg przestępstw popełnionych w warunkach art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk oskarżonemu M. P. wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności;

II. oskarżonego M. P. uznał za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego pod pkt II części wstępnej wyroku tj. czynu wyczerpującego ustawowe znamiona występku określonego art. 278 § 1 kk oraz oskarżonego M. P. uznał za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego pod pkt IV części wstępnej wyroku to jest czynu wyczerpującego ustawowe znamiona występku określonego w art. 278 § 1 kk przyjmując, że czyny te stanowią ciąg przestępstw popełnionych w warunkach art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył oskarżonemu M. P. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

III. na podstawie art. 91 § 2 kk za zbiegające się ciągi przestępstw wymierzył oskarżonemu M. P. karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności oskarżonemu M. P. zaliczył okres zatrzymania w okresie od dnia 10 stycznia 2012 roku do dnia 11 stycznia 2012 roku przyjmując, że jeden dzień zatrzymania równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności

V. (punkt VI wyroku) zwolnił oskarżonego M. P. w całości od ponoszenia kosztów sądowych zaliczając wydatki poniesione w sprawie na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od wyroku wywiódł obrońca oskarżonego M. P. zaskarżając wyrok w pkt I i III w części dotyczącej kary zarzucając

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że oskarżonego należy resocjalizować w warunkach zakładu karnego w sytuacji gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego, a w szczególności wyjaśnień oskarżonego, który od początku ujawnił wszystkie szczegóły dot. popełnienia czynów wskazujące na dwóch współsprawców prowadzą do wniosku, iż oskarżony winien korzystać z dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść a polegający na przyjęciu wbrew zebranemu w sprawie materiałowi dowodowemu w postaci zeznań świadka Ł., iż skradzione bańki plastikowe po środkach chemicznych posiadały jakąkolwiek wartość

a podnosząc wskazane zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności z zastosowaniem dobrodziejstwa warunkowego jej zawieszenia ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Występujący na rozprawie apelacyjnej obrońca oskarżonego oświadczył, że apelacja skierowana jest przeciwko całości wyroku i wniósł jak w apelacji pisemnej.

Sąd Okręgowy zważył:

apelacja nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Rozpoznając podniesione przez skarżącego zarzuty zauważyć należy, iż błąd w ustaleniach faktycznych ma miejsce wówczas gdy Sąd rozpoznający sprawę wyciągnie nielogiczne wnioski z ujawnionego materiału dowodowego, a taka sytuacja w niniejszej sprawie jednakże nie zaistniała. Ustalając stan faktyczny Sąd Rejonowy dokonał wnikliwej, rzeczowej i obiektywnej analizy oraz oceny całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wykazując przy tym żadnych błędów natury faktycznej czy też logicznej a swoje stanowisko przedstawił w pisemnym uzasadnieniu spełniającym wszystkie wymagania art. 424 kpk.

W świetle zgromadzonych dowodów nie można uznać za zasadne stwierdzenia skarżącego, który kwestionuje prawidłowość dokonanych w sprawie ustaleń co do wartości zabranych z terenu należącego do Gospodarstwa Rolnego(...)sp. j. (...)plastikowych baniek po środkach chemicznych, olejach i nawozie. Wyrażając pogląd, iż wskazane pojemniki nie posiadają wartości skarżący w sposób całkowicie wybiórczy odwołuje się do ujawnionego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego ignorując, te dowody, które przeczą forsowanej przez niego wersji. Zauważyć w tym miejscu należy, iż jak wynika ze zgromadzonych w sprawie dowodów pojemniki takie są przedmiotem dokonywanych przez podmioty gospodarcze transakcji handlu detalicznego na co trafnie zwrócił uwagę Sąd Rejonowy i istnieje możliwość określenia ceny jaką należy zapłacić za zakup takich plastikowych baniek jakie zostały zabrane z terenu wskazanego wyżej gospodarstwa rolnego. W sprawie wyceny przedmiotowych pojemników dokonał świadek A. Ł.współdziaławiec Gospodarstwa Rolnego (...)sp. j. (...)wskazując, iż cyt. „bańka 30 litrowa plastikowa może kosztować 20 złotych a 20 litrowa może kosztować 10 – 15 złotych” (k. 351), stwierdzenie zaś tego świadka zawarte w złożonych w dniu 06 lutego 2013 r. zeznaniach, iż „ moim zdaniem żadna nie jest strata przedsiębiorstwa w związku z kradzieżą baniek” (k.351) na które powołuje się skarżący nie znajduje wsparcia w dowodach sprawy a nadto nie pozostaje w zgodzie z poprzednio złożonymi przez wymienionego świadka w toku prowadzonego w sprawie postępowania zeznaniami w których jak wskazano powyżej świadek dokonał ich wyceny. Przedmioty te niewątpliwie posiadały wartość materialną w tym również dla wskazanego wyżej przedsiębiorstwa.

Nie można ponadto zaakceptować stanowiska skarżącego, iż Sąd I instancji „nie nadał właściwej rangi okolicznościom łagodzącym wynikającym z postawy oskarżonego, jaką zaprezentował w toku całego postępowania” dokonując w ten sposób błędnych ustaleń faktycznych mających wpływ na treść wyroku a polegających na przyjęciu, iż wobec oskarżonego M. P. konieczne jest poddania go resocjalizacji, w warunkach zakładu karnego.

Odnosząc się do podniesionego zarzutu wbrew odmiennym zapatrywaniom skarżącego stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ustalił oraz właściwie ocenił wszystkie okoliczności mające wpływ na wymiar kary, zarówno obciążające oskarżonego jak i łagodzące w tym również te wskazywane przez skarżącego w wniesionym środku odwoławczym co wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Orzeczona wobec oskarżonego kara łączna w pełni uwzględnia zarówno stopień winy jak i społecznej szkodliwości popełnionych przez wymienionego występów. Wyrokując w sprawie Sąd I instancji dostrzegł iż oskarżony M. P. przyznał się do winy, a złożone przez niego wyjaśnienia w dużym stopniu były pomocne w odtworzeniu stanu faktycznego. Zauważyć w tym miejscu jednakże

należy, iż Sąd trafnie przy tym również wskazał, iż oskarżony był już dwukrotnie karany sędownie za popełnienie przestępstw przeciwko mieniu na kary z warunkowym zawieszeniem ich wykonania i pomimo tego nie skorzystał z danej mu szansy i nie zmienił swojego postępowania popełniając kolejne przestępstwa. Postawa wymienionego oskarżonego a także dotychczasowy sposób życia wskazują na brak poszanowania dla prawa i porządku prawnego. Analizując sprawę stwierdzić należy, iż brak jest podstaw do zasadnego sformułowania co do osoby oskarżonego zasadnego przekonania, iż pomimo nie wykonania orzeczonej kary będzie on przestrzegał porządku prawnego i nie popełni kolejnego przestępstwa. Powyższe przemawia za uznaniem, iż tylko orzeczenie bezwzględnej kary łącznej pozbawienia wolności wobec oskarżonego M. P. w wymiarze roku i 6 miesięcy spełni wszystkie cele jakie kara winna osiągnąć wobec skazanego jak również przyczyni się do kształtowania świadomości prawnej w społeczeństwie.

Analizując całość zgromadzonego materiału dowodowego stwierdzić ponadto należy, iż w niniejszej sprawie brak było podstaw do zastosowania wobec M. P. instytucji obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary z art. 60 § 3 kk. Wyjaśnienia M. P. w których opisał on okoliczności popełnionych przestępstw a także podał dane personalne dwóch pozostałych sprawców zostały złożone w sytuacji gdy organy ścigania podejmując w sprawie działania dysponowały już wiedzą - jak wynika z akt sprawy jeszcze przed zatrzymaniem wymienionego oskarżonego - odnośnie faktu udziału w popełnieniu przestępstw na szkodę Gospodarstwa Rolnego (...) sp. j. (...) zarówno oskarżonego M. P. jak również R. U. i T. H.. Wskazać w tym miejscu należy, iż jakkolwiek brak było możliwości zastosowania wskazanej instytucji wobec wymienionego oskarżonego jednakże Sąd Rejonowy wyrokując w sprawie miał na względzie postawę zaprezentowaną przez oskarżonego M. P. w toku całego prowadzonego postępowania tj. przyznanie się do popełnienia przestępstw i opisanie okoliczności ich popełnienia przy wymiarze kary (k. 16-17 uzasadnienia).

Z wskazanych wyżej względów apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, należnych Skarbowi Państwa, orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalniając oskarżonego od ponoszenia tych kosztów zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.